

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr. 1a-270/2023 *Prima instanță:* Judecătoria Bălți sediul Central
1-20098477-03-1a-29032023 *Judecător:* Vitalie Moroșanu

DECIZIE în numele Legii

12 decembrie 2023 mun.
Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

În componența :
Președintele ședinței de judecată, judecătorul Gheorghe
Scutelnic
Judecătorii Viorel
Pușcaș Oleg
Moraru
Grefier Iana
Frasina
Cu participarea :
Procurorului Liliana
Pasat
Avocatului Lucia Rusu

a judecat în ședință de judecată publică în ordine de apel apelul procurorului în Procuratura mun. Bălți Rodica Buza și apelul inculpatului Rudoi Mihail ***** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 30 ianuarie 2023 în cauza penală privind condamnarea lui:

Rudoi Mihail ***** , a.n. ***** , c/p ***** , cetățean al RM, originar și domiciliat în mun. Bălți str. ***** 5 ap. 72, necăsătorit, studii medii, ne angajat în câmpul muncii, ne supus serviciului militar, anterior condamnat, antecedentele penale nestinse;

în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d), art. 190 alin. (1), art. 190 alin. (1) și art. 190 alin. (1) Cod penal al RM,-

Cauza a fost examinată în baza art.364¹ Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de judecare a cauzei:

În instanța de fond: 14.08.2020-30.01.2023.

În instanța de apel: 29.03.2022-12.12.2023.

Procedura de citare legală executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele apelului, materialele cauzei, opiniile participanților la proces și prevederile legale, pentru expunere asupra apelului, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Central din 30 ianuarie 2023 Rudoi Mihail ***** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d), art. 190 alin. (1), art. 190 alin. (1) și art. 190 alin. (1) Cod penal al RM, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, după cum urmează:

- în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal al RM pe un termen de 1 an;
- în baza art. 190 alin. (1) Cod penal al RM (*pe episodul cu partea vătămată ******) pe un termen de 1 an;
- în baza art. 190 alin. (1) Cod penal al RM (*pe episodul cu partea vătămată ******) pe un termen de 1 an;
- în baza art. 190 alin. (1) Cod penal al RM (*pe episodul cu partea vătămată ******) pe un termen de 1 an.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Rudoi Mihail ***** i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 8 (opt) luni.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, s-a dispus neexecutarea pedepsei sub formă de închisoare aplicate lui Rudoi Mihail *****, dacă în termenul de probă de 3 (trei) ani nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, obligându-l să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

Până la intrarea sentinței în vigoare în privința lui Rudoi Mihail ***** a fost aplicată măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara.

Prin sentință a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond a constatat că, Rudoi Mihail ***** la data de 03.06.2020 aproximativ la orele 12:20 min., având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se în magazinul „Valconi” nivelul doi, care este amplasat pe str. Kiev 6 mun. Bălți și, profitând de faptul că nu este observat de nimeni, pe ascuns a sustras de pe raftul cu încălțăminte portmoneul din piele de culoare bordo la prețul de 200 lei, în care se aflau bani în sumă de 17000 lei (bancnote cu valoare nominală de 100 lei și 200 lei), card bancar eliberat de BC „Viktoriabank” pe numele cet. *****, un alt card bancar eliberat de BC „Viktoriabank” pe numele cet. *****, card bancar eliberat de BC „Viktoriabank” pe numele cet. Iurcenco Cristian, care cet. ***** a lăsat fără supraveghere, după care cu cele sustrase de la locul săvârșirii infracțiunii s-a eschivat, cauzându-i astfel părții vătămate o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 17200 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Rudoi Mihail ***** întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal al RM - furtul, adică acțiune de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Tot el, la finele lunii martie a anului 2020, aflându-se în mun. Bălți, acționând în scopul dobândirii ilegale a bunurilor altei persoane și prin inducerea în eroare pe cet. ***** prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, convingându-l să-i dea cu împrumut suma de 100 euro (echivalent a sumei de 1940 lei) și 300 lei, cu condiția restituirii în cel mai scurt timp și oferirea dobânzii în sumă de 1000 lei. Ulterior, cet. Rudoi Mihail, intrând în posesia sumei de 2240 lei, nu și-a îndeplinit promisiunile, cauzându-i astfel cet. ***** o daună materială în proporții considerabile.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Rudoi Mihail ***** întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal al RM – escrocherie, adică acțiune de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea drept adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului actului juridic, încheierea căruia este determinată de comportamentul viclean, care a produs daune considerabile.

Tot el, acționând în mod intenționat și urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane și dorindu-și survenirea consecințelor, manifestând un comportament dolosiv, prin inducerea în eroare a cet. ***** Rașid, sub pretextul că are nevoie urgent de bani, la data de 25.11.2020 a convins-o pe ultima să ia un împrumut bancar de la OCN „Aventus Finance Credit 7” SRL din str. Șt. cel Mare

37 din mun. Bălți în sumă de 4000 lei MDL, asigurând-o că personal va restitui creditul și dobânda. Bani în suma indicată au fost transmiși lui Rudoi Mihail.

Ulterior, prin acțiuni intenționate identice, cu un singur scop de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane, la 09.12.2020, prin inducerea în eroare a cet. *****, sub pretextul că are nevoie urgentă de bani, a convins-o pe ultima să ia pe numele ei un împrumut bancar de la OCN „Sebo Credit” SRL din str. Academicianul Nicolae Filip din mun. Bălți în sumă de 6000 lei MDL, iar la 28.11.2020, cu același scop și metode, a convins-o pe ultima să procure în credit pe numele ei un telefon mobil de model „Samsung Galaxy Note 20” la preț de 28858,48 lei MDL de la magazinul „Darvin” din str. Ștefan cel Mare din mun. Bălți. Telefonul a fost procurat conform contractului de la „Iute Credit” nr. 1570925 din data de 28.11.2020 și tot atunci a fost transmis lui Rudoi Mihail.

Ulterior, prin acțiuni intenționate identice, cu un singur scop de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane, în luna decembrie 2020, inducând-o în eroare a convins-o pe ***** să-i dea bijuteriile ei din aur în sumă de 64000 lei, sub pretextul că le va pune în gaj la lombard și că din banii respectivi va achita creditele sus menționate, iar ulterior va răscumpăra și va restitui bijuteriile. Intrând în posesia banilor și bunurilor sus menționate, Rudoi Mihail ***** nu și-a onorat promisiunea, drept urmare comportamentului dolosiv și viclean i-a cauzat părții vătămate ***** o daună considerabilă în sumă totală de 102858,46 lei MDL.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Rudoi Mihail ***** întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal al RM – escrocherie, adică acțiune de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroarea a unei persoane, prin prezentarea drept adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului actului juridic, încheierea căruia este determinată de comportamentul viclean, care a produs daune considerabile.

Tot el, la data de 28.07.2021, aflându-se pe str. ***** 98 mun. Bălți, intenționat, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor ce aparțin altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și dorind survenirea urmărilor lor, prin prezentarea ca adevărată a faptei mincinoase în privința naturii, calității substanțiale ale obiectului, sub pretextul procurării mijlocului de transport de model „Volkswagen Bora”, de culoare gri, anul fabricării 2001, cu nr. *****, a cărui posesor este cunoscutul său *****, manifestând un comportament dolosiv, încredințându-l de faptul că procurarea automobilului este una veridică, contra sumei de 4000 euro, l-a indus în eroare pe ultimul și sub acest pretext, cu condiția că pînă la data de 30.07.2021 va achita suma de 4000 euro, ce conform ratei de schimb valutar constituie suma de 90000 lei, l-a determinat pe cet. ***** să-i ofere mijlocul de transport de model „Volkswagen Bora”, pe care l-a dobândit și însușit

ilicit, eschivându-se de la achitarea sumei de 90000 lei, iar ultimul intrând în posesia mijlocului de transport l-a înstrăinat în circumstanțe necunoscute, cauzându-i în așa mod cet. ***** o daună materială considerabilă.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Rudoî Mihail ***** întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal al RM – escrocherie, adică acțiune de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea drept adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului actului juridic, încheierea căruia este determinată de comportamentul viclean, care a produs daune considerabile.

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță inculpatul a declarat personal prin înscris autentic că, recunoaște săvârșirea faptei indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364¹ Cod de procedură penală în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea instanței de judecată.

Solicitările apelantului:

Nefiind de acord cu sentința în cauză, procurorul în Procuratura mun. Bălți Rodica Buza în termen a contestat cu apel sentința Judecătoriei Bălți sediul Central din 30 ianuarie 2023, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței în cauză în latura pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia lui Rudoî Mihail ***** în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal al RM să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, în baza art. 190 alin. (1) Cod penal al RM să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni, în baza art. 190 alin. (1) Cod penal al RM să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni, în baza art. 190 alin. (1) Cod penal al RM să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni, în baza art. 84 Cod penal să-i fie stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului s-a invocat că, este neîntemeiată și neproportională soluția instanței privind aplicarea față de Rudoî Mihail ***** a prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece lipsesc circumstanțe care ar permite instanțelor judecătorești aplicarea prevederilor date.

Astfel, consideră că aplicarea pedepsei cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în privința lui Rudoî Mihail ***** este prea blândă și nu poate fi justificată prin nimic, or, pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și limitele fixate în partea specială și

prevenție în săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și din partea altor persoane.

În acest sens s-a indicat că, inculpatul nu a reparat paguba cauzată părților vătămate și timp îndelungat nu a întreprins nici o măsură în sensul dat, anterior a fost condamnat pentru comiterea infracțiunilor analogice, precum și faptul comiterii de către inculpat a infracțiunilor analogice după expedierea primei cauze penale în judecată, fapt ce indică că inculpatul este predispus la comiterea infracțiunilor.

Ulterior, în termen sentința Judecătoriei Bălți sediul Central din 30 ianuarie 2023 a fost contestată cu apel și de către inculpatul Rudoi Mihail *****, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în latura penală, cu emiterea unei noi decizii de stabilire a unei pedepse mai blânde, non-privative de libertate.

În susținerea apelului s-a invocat că, instanța la individualizarea pedepsei penale nu a luat în considerație toate circumstanțele atenuante a cauzei penale, cât și datele caracteristice ce îl caracterizează, și anume faptul că s-a căit sincer de cele întâmplate, a recunoscut pe deplin vina, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, la locul de trai se caracterizează pozitiv, este angajat oficial în câmpul muncii, este unicul întreținător al familiei, are la întreținere un copil minor, soția și mama sa care este în vârstă, dorește să restituie prejudiciul părților vătămate.

Prin urmare, apelantul/inculpatul consideră că corectarea sa este posibilă fără privarea sa de libertate.

Argumentele părților:

În ședința de judecată acuzatorul de stat în persoana procurorului Liliana Pasat a pledat pentru admiterea apelului înaintat de către acuzatorul de stat, cu casarea parțială a sentinței contestate în latura pedepsei și adoptarea unei noi hotărâri, prin care lui Rudoi Mihail ***** în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal al RM să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, în baza art. 190 alin. (1) Cod penal al RM să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni, în baza art. 190 alin. (1) Cod penal al RM să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni, în baza art. 190 alin. (1) Cod penal al RM să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni, în baza art. 84 Cod penal să-i fie stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Subsecvent, acuzatorul de stat a pledat pentru respingerea apelului inculpatului Rudoi Mihail ***** ca fiind nefondat.

În ședința instanței de apel avocatul Lucia Rusu și însuși inculpatul Rudoi Mihail ***** au solicitat respingerea apelului declarat de acuzatorul de stat ca fiind nefondat și menținerea sentinței contestate fără modificări.

Aprecierea instanței de apel:

Audiind opiniile participanților la proces, cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge apelul procurorului în Procuratura mun. Bălți Rodica Buza și apelul inculpatului Rudoî Mihail ***** declarate împotriva sentinței Judecătorei Bălți sediul Central din 30 ianuarie 2023 ca fiind nefondate din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod de procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.

Conform art.414 Cod de procedură penală, (1) instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Potrivit art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat.

În această ordine de idei Colegiul reține că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art.364¹ Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în corespundere cu alin.(3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Respectiv, chestionându-l pe inculpat sub jurământ în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art.364¹ alin. (4) Cod de procedură penală, prin încheiere protocolară i-a admis cererea pe motiv că din probele administrate rezultă că faptele sunt stabilite, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, cu expunerea ei detaliată în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și în sentința adoptată.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond și cea de apel inculpatul Rudoî Mihail ***** a recunoscut faptele săvârșite, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz.

Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Rudoi Mihail ***** în baza dispozițiilor art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal al RM- furtul, adică acțiune de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

De asemenea, Colegiul judiciar conchide că acțiunile lui Rudoi Mihail ***** just au fost încadrate și în baza dispozițiilor art. 190 alin. (1), art. 190 alin. (1) și art. 190 alin. (1) Cod penal al RM – escrocherie, adică acțiune de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroarea a unei persoane, prin prezentarea drept adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului actului juridic, încheierea căruia este determinată de comportamentul viclean, care a produs daune considerabile.

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate.

Colegiul consideră că, instanța de fond a adoptat o sentință legală și întemeiată, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art.101 CPP.

La fel, Colegiul penal reține că sentința corespunde prevederilor art.384; 389; 364¹ Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

De asemenea, sentința nu a fost contestată nici în partea calificării faptelor inculpatului și nici Colegiul penal nu a stabilit careva motive de a interveni în ea în ce privește aspectul încadrării acțiunilor inculpatului, apreciind-o ca fiind legală, adoptată cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Potrivit textului apelului înaintat de acuzatorul de stat se invocă că, pedeapsa stabilită sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării acesteia este una prea blândă, care nu corespunde cu gravitatea infracțiunilor săvârșite, cu consecințele survenite în rezultatul comiterii infracțiunilor și nu este echitabilă în coraport cu valorile sociale lezate.

În subsidiar, Colegiul penal constată că inculpatul Rudoi Mihail ***** prin apelul înaintat a pledat pentru stabilirea unei pedepse non-privative de libertate.

În acest sens, se remarcă că în fața instanței de apel avocatul Lucia Rusu și însuși inculpatul Rudoi Mihail ***** au relatat că prin apelul depus de fapt inculpatul a solicitat menținerea pedepsei condiționate.

Reieșind din motivele invocate în apel Colegiul penal reține că, acuzatorul de stat este de acord cu starea de fapt stabilită de prima instanță, precum și cu

încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă nu este de acord cu pedeapsa stabilită.

În acest sens Colegiul penal reține că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de acesta, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Sentința în cauză a fost atacată în partea stabilirii pedepsei, motiv pentru care instanța de apel nu purcede la judecarea fondului cauzei și se va expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Rudoi Mihail ***** conform art. 186 alin. (2) lit. d), art. 190 alin. (1), art. 190 alin. (1) și art. 190 alin. (1) Cod penal al RM.

În continuare, reieșind din textul apelului înaintat de acuzatorul de stat, Colegiul penal verificând chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, motiv din care apelul acuzatorului de stat urmează a fi respins ca nefondat.

Astfel, în conformitate cu prevederile art.7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin.(1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin.(1) din Codul penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu, și anume: pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal al RM.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

După această clarificare instanța accentuează că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite.

Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Concomitent, la stabilirea cuantumului pedepsei au incidență prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală al RM, care stipulează că inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de **reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare**, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani (*în vigoare la data examinării cauzei penale*).

În această ordine de idei, reieșind din categoria și limitele sancțiunii penale prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal al RM, Colegiul penal conchide că prin aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsa închisorii inculpatului urmează a fi stabilită în limitele de la 3 luni până la 2 ani și 8 luni.

Iar, în baza prevederilor art. 190 alin. (1), art. 190 alin. (1) și art. 190 alin. (1) Cod penal al RM lui Rudoi Mihail ***** urmează a-i fi stabilită pedeapsa sub formă de închisoare de la 3 luni până la 2 ani.

Subsidiar Colegiul penal, analizând personalitatea inculpatului Rudoi Mihail *****, a stabilit că acesta și-a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, a comis un concurs de infracțiuni din categoria celor mai puțin grave, la locul de trai se caracterizează pozitiv, este angajat în câmpul muncii, are la întreținere un copil minor.

La fel, instanța de apel conchide că deși anterior inculpatul Rudoi Mihail ***** a fost în conflict cu legea penală, acest fapt nu poate fi recunoscut ca fiind o circumstanță agravantă, or, se constată că infracțiunea respectivă a fost comisă în timpul minoratului.

Mai mult ca atât, Colegiul penal constată că la întocmirea rechizitoriului acuzatorul de stat nu a reținut prezența circumstanțelor agravante prevăzute la art. 77 Cod penal, iar instanța de judecată nu poate reține din oficiu prezența acestor circumstanțe, or, la stabilirea pedepsei, instanțele judecătorești pot recunoaște ca agravante numai acele circumstanțe care au fost stabilite de organele de urmărire penală, au fost indicate în rechizitoriu (art. 296 alin. (2) CPP) și numai dacă au fost susținute de acuzatorul de stat în dezbaterile judiciare.

Totodată, Colegiul penal statuează că la stabilirea mărimii pedepsei instanța de judecată trebuie să aprecieze gradul de influență al circumstanțelor atenuante și agravante asupra pedepsei penale atât în baza criteriului cantitativ, cât și a criteriului calitativ.

Prin urmare, dacă într-o cauză penală sunt prezente exclusiv circumstanțe agravante sau acestea prevalează din punct de vedere cantitativ față de circumstanțele atenuante, atunci mărimea pedepsei stabilite trebuie să fie mai aproape de limita maximă a pedepsei prevăzute de sancțiunea normei părții speciale a Codului penal.

La fel, dacă într-o cauză penală sunt prezente exclusiv doar circumstanțe atenuante sau acestea prevalează din punct de vedere cantitativ față de circumstanțele agravante, acest fapt conduce la stabilirea mărimii pedepsei **mai aproape de limita minimă a pedepsei** prevăzute de sancțiunea normei părții speciale a Codului penal.

Aici Colegiul penal notează că, la cazul dedus judecății în sarcina inculpatului Rudoii Mihail ***** nu au fost stabilite prezența circumstanțelor agravante, fiind reținute un șir de circumstanțe atenuante, care luate în cumul caracterizează pozitiv personalitatea inculpatului și fac posibilă aplicarea față de acesta a pedepsei mai aproape de limitele minime prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d), art. 190 alin. (1), art. 190 alin. (1) și art. 190 alin. (1) Cod penal al RM.

În contextul circumstanțelor relevate supra, Colegiul concluzionează că la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea prevăzută la art. 186 alin. (2) lit. d), art. 190 alin. (1), art. 190 alin. (1) și art. 190 alin. (1) Cod penal al RM, în coroborare cu alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală.

Aici Colegiul penal remarcă că, principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată) trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art. 62-71 Cod penal sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

Aceste criterii generale și speciale privind individualizarea pedepsei s-au valorificat anume în această ordine, fiindu-i stabilit inculpatului termenul de pedeapsă prevăzut de sancțiunea art. 186 alin. (2) lit. d), art. 190 alin. (1), art. 190

alin. (1) și art. 190 alin. (1) Cod penal al RM și cu aplicarea efectelor art. 364¹ Cod de procedură penală în cuantum nominalizat în dispozitivul sentinței.

Subsecvent, Colegiul penal reține a fi întemeiată și soluția primei instanțe în partea stabilirii pedepsei definitive inculpatului Rudoî Mihail ***** prin prisma art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate.

În contextul circumstanțelor relevate supra Colegiul concluzionează că, la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunile incriminate – art. 186 alin. (2) lit. d), art. 190 alin. (1), art. 190 alin. (1) și art. 190 alin. (1) Cod penal al RM, în coroborare cu alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală.

Subsecvent, Colegiul constată că prima instanță, continuând operațiunea de individualizare a pedepsei sub aspectul modului de executare, corect a concluzionat că scopul pedepsei poate fi atins prin suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani, prin respectarea limitelor prevăzute la art. 90 alin. (2) Cod penal.

În această ordine de idei, Colegiul penal notează că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnaților prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ei este un incident în viața acestora.

În același rând, Colegiul penal remarcă că în textul art. 90 alin. (1) Cod penal lexemul „poate” oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme. Îndeplinirea condițiilor de lege poate fi aplicată sau exclusă la orice etapă a procesului penal, pentru înlăturarea erorii admise la etapa anterioară.

În cadrul instituției suspendării condiționate a executării pedepsei instanța după ce realizează individualizarea pedepsei prin determinarea concretă a acesteia în baza criteriilor generale de individualizare, completează acest rezultat printr-un act de individualizare a executării pedepsei.

Suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei numită de către instanțele de judecată prin hotărâre de condamnare de a suspenda pe o perioadă anumită executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului; aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

La rândul său, Colegiul penal constată că la individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatului în prezenta speță instanța de fond a pus accentul și pe personalitatea persoanei vinovate, învederând și celelalte criterii de individualizare

a pedepsei penale, cum ar fi gravitatea infracțiunilor săvârșite, influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, instanța de apel consideră că nu este rațional ca inculpatul Rudo Mihail ***** să ispășească real pedeapsa cu închisoare, or, pericolul de a fi anulată suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, în cazul încălcării condițiilor termenului de probă, va îndrepta comportamentul inculpatului la corectare, la respectarea ordinii stabilite în societate, precum și la respectarea legilor.

Subsidiar, instanța de apel stabilește ca nefondate alegațiile acuzării cu privire la faptul că inculpatul urmează a executa real pedeapsa cu închisoare, or, în cauza *Varga și alții vs. Ungaria din 10 martie 2015 (în special § 105)* Curtea a concluzionat că „nu este de competența Curții să indice statelor modul în care ar trebui organizate sistemele lor politice și închisoare penală. Aceste aspecte ridică o serie de probleme juridice și practice complexe care, în principiu, depășesc funcția judiciară a Curții. Cu toate acestea, Curtea ar aminti în acest context recomandările Comitetului de Miniștri, care invită statele să încurajeze procurorii și judecătorii de a folosi cât mai mult posibil alternativele la detenție, în scopul de a rezolva problema creșterii numărului deținuților din închisori” (*a se vedea în special Recomandarea nr. R (99) 22 și Recomandarea Rec (2006) 13 a Comitetului de Miniștri*).

În Rezoluția Consiliului Europei nr. 65/1 și în Recomandarea Consiliului Europei nr. (99)/22 s-a invocat „principiul proporționalității”, textele evocate consacrand ideea potrivit căreia sancțiunea cu închisoarea constituie ultimul resort din punct de vedere al corecției penale.

Totodată, Consiliul Europei impune stabilirea: „unui set corespunzător de sancțiuni și măsuri comunitare, posibil gradate în funcție de severitate; procurorii și judecătorii trebuie determinați să le folosească cât mai mult posibil”.

Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Or, conform Regulii nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992 cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delicvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, decât să se țină seama de situația personală”.

În concluzie Colegiul penal statuează că, pedeapsa stabilită de către instanța de fond cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendând condiționat executarea pedepsei, este echitabilă, întrucât este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale,

corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În circumstanțele date instanța de apel consideră că, în speță instanța de fond a respectat cerințele de motivare referitor la procedura executării pedepsei de către inculpat, precum și a luat în considerație atitudinea acestuia față de consecințele survenite, ținând cont de personalitatea acestuia și gravitatea faptei comise.

Argumentele apelantului precum că în privința inculpatului urmează a fi excluse prevederile art. 90 Cod penal, ținând cont de faptul că inculpatul anterior a fost condamnat pentru infracțiuni analogice, a continuat să comită noi infracțiuni analogice după expedierea primei cauze penale în judecată, Colegiul penal le consideră declarative, or, această circumstanță a servit drept temei de aplicare în privința lui Rudoii Mihail ***** a pedepsei sub formă de închisoare, deși infracțiunile comise prevedeau o alternativă de pedeapsă.

La fel, prezintă relevanță și Recomandarea Comitetului de Miniștri ai statelor membre referitoare la consistența la aplicarea pedepselor R(92)714, care stabilește că „condamnările anterioare nu trebuie să fie folosite automat împotriva inculpatului”.

Sintetizând cele relatate Colegiul penal consideră că, instanța de fond a emis o sentință motivată și întemeiată în privința lui Rudoii Mihail ***** și i-a aplicat o pedeapsă echitabilă, conform Părții Generale a Codului penal și în strictă conformitate cu prevederile Părții Speciale, care va atinge scopul legii penale, va restabili echitatea socială, va corecta condamnatul și va preveni săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane, motiv pentru care, analizând temeiurile nominalizate în raport cu motivele invocate în apel Colegiul penal constată că, acestea nu-și găsesc confirmarea la judecarea apelului declarat, neexistând motive temeinice de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei inculpatului.

Într-o altă ordine de idei, Colegiul penal constată caracterul declarativ al apelului inculpatului Rudoii Mihail ***** privind stabilirea unei pedepsei non-privative de libertate, or, o atare pedeapsă deja i-a fost aplicată inculpatului prin sentința contestată, iar în instanța de apel inculpatul a menționat că este de acord pedeapsa stabilită de prima instanță.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge apelul procurorului în Procuratura mun. Bălți Rodica Buza și apelul inculpatului Rudoî Mihail ***** declarate împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 30 ianuarie 2023 ca fiind nefondate, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.415 alin.(1) pct.1) lit. c), art.art.417-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Apelul procurorului în Procuratura mun. Bălți Rodica Buza și apelul inculpatului Rudoî Mihail ***** declarate împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 30 ianuarie 2023 în cauza penală privind condamnarea lui Rudoî Mihail ***** se resping ca nefondate, cu menținerea respectivei sentințe fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

Dispozitivul deciziei adoptat și pronunțat public la 12.12.2023.

Decizia integrală pronunțată public și înmănată părților la 16.01.2024 ora 12⁰⁰.

**Președintele de ședință, judecătorul:
Scutelnic**

Gheorghe

**Judecătorii:
Pușcaș**

Viorel

Oleg Moraru